

Sygn. akt I C 1031/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marek Jasiński

Protokolant: Małgorzata Małecka

po rozpoznaniu w dniu 1 lutego 2019 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa M. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S.

o zapłatę

I. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz M. S. kwotę 10479,22 zł (dziesięć tysięcy czterysta siedemdziesiąt dziewięć złotych dwadzieścia dwa grosze) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 4 lipca 2016 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz M. S. kwotę 6 189 zł (sześć tysięcy sto osiemdziesiąt dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1013/16

UZASADNIENIE

Pozwem z 4 lipca 2013 r. powód M. S. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. kwot:

1. 8 508,41 zł tytułem odszkodowania w wysokości kosztów naprawy pojazdu marki M.,
2. 2 613,13 zł tytułem odsetek za opóźnienie od powyższej kwoty od 8 lipca 2013 r. do dnia wniesienia pozwu, tj. 4 lipca 2016 r.,
3. 307,50 zł tytułem zwrotu kosztów sporządzenia kalkulacji naprawy.

Uzasadniając żądanie pozwu powód wskazał, że 26 marca 2013 r. należący do powoda samochód marki M. o nr rej. (...) został uszkodzony w wypadku komunikacyjnym. Sprawca zdarzenia ubezpieczony był z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego. Szkoda została zgłoszona pozwanemu, który przyjął odpowiedzialność za szkodę i wypłacił odszkodowanie w wysokości 10 860,03 zł, w oparciu o sporządzony przez niego kosztorys.

W ocenie powoda kosztorys sporządzony przez ubezpieczyciela nie odzwierciedlał rzeczywistych kosztów naprawy pojazdu, zlecił więc sporządzenie kosztorysu rzeczoznawcy, który wycenił koszty naprawy na 19 368,44 zł. Koszt sporządzenia kalkulacji poniesiony przez powoda wyniósł 307,50 zł.

Pomimo wysłania pozwanemu wezwania do zapłaty, pozwany nie zapłacił powodowi pełnego odszkodowania.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu.

Pozwany zakwestionował żądanie pozwu co do wysokości. Zdaniem pozwanego, kalkulacja naprawy załączona do pozwu została wykonana niezgodnie z oceną techniczną sporządzoną w toku likwidacji szkody, zawiera operacje nieuwzględnione w protokole uszkodzeń pojazdu. Koszt naprawy został ustalony w postępowaniu likwidacyjnym prawidłowo.

W piśmie procesowym z 3 listopada 2013 r. powód sprecyzował żądanie pozwu w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od pozwanego łącznej kwoty 11 121,54 zł, na którą składała się należność główna wynosząca 11 121,54 zł, odsetki za opóźnienie za okres od 8 lipca 2013 r. do 4 lipca 2016 r., tj. 2 613,13 zł, 307,50 zł tytułem kosztów sporządzenia kalkulacji naprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

26 marca 2013 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód marki M. (...) o nr rej. (...) należący do M. S.. Sprawca szkody ubezpieczony był z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S.. 11 czerwca 2013 r. M. S. zgłosił szkodę (...) S.A. w G..

dowód: okoliczności bezsporne, a ponadto zgłoszenie szkody – k. 32, zeznania świadka J. K. – k. 179-180.

Pismem z 5 lipca 2013 r. (...) S.A. w S. poinformowała M. S. o przyznaniu odszkodowania w wysokości 10 860,03 zł brutto, w oparciu o kosztorys.

dowód: pismo (...) E. Hestia – k. 6, kosztorys naprawy – k. 7.

Na zlecenie M. S. rzeczoznawca M. C. wykonał kalkulację naprawy pojazdu, której koszt określony został na 19 368,44 zł.

Koszy sporządzenia kalkulacji wyniósł 307,50 zł (trzysta siedem złotych pięćdziesiąt groszy).

dowód: kalkulacja naprawy – k. 8-12, zeznania świadka M. C. – k. 81, przesłuchanie powoda – k. 81, 153-154.

Technicznie i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu po kolizji z 26 marca 2013 r. wynoszą 18 641,79 zł.

dowód: opinia biegłego – k. 95 – 106, dokumentacja fotograficzna – k. 172-178, uzupełniająca opinia – k. 146-152, 154, 194-195, 208-13.

Mimo wezwania do zapłaty, (...) S.A. nie wypłaciła M. S. dalszego odszkodowania.

dowód: wezwanie do zapłaty – k. 14-15.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zaofiarowanych przez strony dowodów w postaci przede wszystkim opinii biegłego z zakresu techniki motoryzacyjnej i maszyn R. D. wraz z opiniami uzupełniającymi. Opinia została sporządzona przez biegłego sądowego mającego odpowiednią wiedzę i doświadczenie. Jest spójna, logiczna, a

jej wnioski zostały wyczerpująco umotywowane w części opisowej. Zastrzeżenia do opinii zostały przez biegłego wyjaśnione w uzupełniających opiniach ustnej i pisemnej.

Dowody z zeznań świadka J. K. i przesłuchania powoda miały marginalne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wobec treści opinii biegłego. Również zeznania świadka M. C. miały znaczenie dla ustalenia stanu faktycznego jedynie w zakresie tego, że taka prywatna opinia została sporządzona.

Stan faktyczny w sprawie był w dużej mierze między stronami bezsporny. W szczególności, nie było kwestionowane między stronami powstanie szkody i odpowiedzialność pozwanego. Istota sporu sprowadzała się w niniejszej sprawie do oceny technicznie i ekonomicznie uzasadnionych kosztów przywrócenia pojazdu do stanu przed szkodą.

Powód roszczenie swe wywodził z tytułu odszkodowania za szkodę komunikacyjną objętą odpowiedzialnością pozwanego jako ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu za szkodę wywołaną jego ruchem. Ostatecznie bezsporne było, że pozwany, jako ubezpieczyciel OC sprawcy szkody, ponosił co do zasady odpowiedzialność za szkody wywołane kolizją z 18 grudnia 2014 r.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1, 2 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Zasada ta doszczegółowiona została w art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) odnośnie szkód powstałych w wyniku zdarzeń komunikacyjnych, zgodnie z którym ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

W wyroku SN z dnia 20 listopada 1970 roku, II CR 425/72 (OSNCP Nr 6/1973, poz. 111) stwierdzono, że w wypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego, osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu "wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego, do których wydatków należy zaliczyć także koszt nowych części i innych materiałów, jeżeli ich użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy". Powyższy pogląd w pełni podziela Sąd orzekający w niniejszej sprawie.

Zgodnie natomiast z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003 roku (sygn. akt III CZP 32/03, opubl. Monitor Prawniczy 2004/2/81) „odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku”.

Jak wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego, technicznie i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu po kolizji 26 marca 2013 r. wyniosły 18 641,79 zł. Zatem wypłacone przez pozwanego odszkodowanie nie pokryło całości szkody i zasadne było roszczenie o zapłatę różnicy pomiędzy kwotą stanowiącą wysokość szkody, a wypłaconym przez pozwanego w toku postępowania likwidacyjnego odszkodowaniem.

Sąd również uznał za uzasadniony koszt 307,50 zł poniesiony przez poszkodowanego tytułem zapłaty za sporządzenie przez niezależnego rzeczoznawcę kosztorysu naprawy pojazdu. Wskazać jednak należy, iż poniesienia kosztu sporządzenia kalkulacji pozostaje w związku ze zdarzeniem powodującym szkodę. Zlecenie takiej kalkulacji było niezbędne celem wstępnego ustalenia wysokości dochodzonych roszczeń, pozwalającego podjąć decyzję o zasadności wniesienia powództwa, biorąc pod uwagę, iż powódka nie ma wiadomości specjalnych w tym zakresie. Tym bardziej, że przepis art 187 § 1 pkt 1 k.p.c. nakłada na powoda obowiązek dokładnego określenia żądania już w pozwie. Tymczasem dowód z opinii biegłego ma inną funkcję – dopiero w przypadku kwestionowania kalkulacji przez stronę przeciwną

służy potwierdzeniu (bądź zaprzeczeniu) prawidłowości wykonanych w niej wyliczeń. Należy też podkreślić, że jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 13 marca 2012 r., III CZP 75/11, uzasadnione i konieczne koszty pomocy świadczonej przez osobę mającą niezbędne kwalifikacje zawodowe, poniesione przez poszkodowanego w postępowaniu przedsądowym prowadzonym przez ubezpieczyciela, mogą w okolicznościach konkretnej sprawy stanowić szkodę majątkową podlegającą naprawieniu w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych (art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...), Dz. U. nr 124, poz. 1152 ze zm.).

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 359 § 1 k.c., zgodnie z którymi jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, choćby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Istotne jest więc ustalenie momentu, w którym dłużnik opóźnił się ze spełnieniem świadczenia.

Termin spełnienia świadczenia przez dłużnika, którym jest zakład ubezpieczeń, w ramach ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, oznaczony jest przez przepis 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...)(Dz. U. 2003 nr 124, poz. 1152), według którego, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Jedynie w przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe (ust. 2).

Zgodnie z przepisem art. 482 § 1 k.c., od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy. Wysokość odsetek za opóźnienie od kwoty 7 781,76 zł za okres wskazany w pozwie wyniosła 2 389,96 zł.

Reasumując, Sąd uznał, że żądanie pozwu zasadne jest w łącznej wysokości 10 479,22 zł, w pozostałym zakresie powództwo oddalając.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 k.p.c., obciążając nimi w całości pozwanego, uznając, że powód uległ jedynie co do nieznaczącej części swojego żądania. Na sumę kosztów procesu złożyły się: opłata sądowa od pozwu w wysokości 572 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 4 817 zł oraz uiszczona przez powoda zaliczka na poczet kosztów przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego w wysokości 800 zł.

Sygn. akt I C 1013/16

ZARZĄDZENIE

(...)

1. (...);

2. (...)

3. (...)

(...)